तदतिथिरसि मे। एषो गजः सिंहेन हतस्तिष्ठति। अहं चास्य तदा दिष्टो रक्षपालः। परं तथापि यावत् सिंहो न समायाति। तावदस्य गजस्य मांसं भक्षयित्वा तृप्तिं कृत्वा द्रुततरं व्रज। स आह। माम यद्येवं तन्न कार्यं मे मांसाशनेन। यतो जीवन्नरो भद्रशतानि पश्यति।

५ उक्तं च। यच्छक्यं ग्रसितुं ग्रासं ग्रस्तं परिणमेच्च यत्।
हितं च परिणामि यत् तदद्यं भूतिमिच्छता ॥७९॥

तत् सर्वथा तदेव भुज्यते यदेव परिणमति। तदहमितोऽपयास्यामि। शृगाल आह। भोऽधीर विश्रब्धो भूत्वा भक्षय त्वं। तस्यागमनं दूरतोऽपि तवाहं निवेदयिष्यामि। तथानुष्ठिते द्वीपिना भिन्नां त्वचं

१० विज्ञाय जम्बुकेनाभिहितं। भो भगिनीसुत गम्यतां गम्यतां। एष सिंहः समायाति। तच्छ्रुत्वा चित्रको दूरं प्रनष्टः। अथ यावदसौ तद्भेदकृतद्वारेण किञ्चिन्मांसं भक्षयति। तावदतिसङ्क्रुद्धोऽपरः शृगालः समाययौ। अथ तमात्मतुल्यजातपराक्रमं दृष्ट्वैनं श्लोकमपठत्।

उत्तमं प्रणिपातेन शूरं भेदेन योजयेत्।
१५ नीचमल्पप्रदानेन समशक्तिं पराक्रमैः ॥८०॥

तदभिमुखकृतप्रयाणः स्वदंष्ट्राभिस्तं विदार्य दिशोभागं कृत्वा स्वयं सुखेन चिरकालं हस्तिमांसं बुभुजे। एवं त्वमपि तं रिपुं स्वजातीयं युद्धेन परिभूय दिशोभागं कुरु। नो चेत् पश्चाद्धमूलादस्मात् त्वमपि विनाशमवाप्स्यसि। उक्तं च यतः।

२० सम्भाव्यं गोषु सम्पन्नं सम्भाव्यं ब्राह्मणे तपः।
सम्भाव्यं स्त्रीषु चापल्यं सम्भाव्यं ज्ञातितो भयं ॥८१॥

अन्यच्च। सुभिन्नाणि विचित्राणि शिथिलाः पौरयोषितः।
एको दोषो विदेशस्य स्वज्ञातिर्यद्विरुध्यते ॥८२॥

कथा मकर आह। कथमेतत्। वानरोऽब्रवीत्। अस्ति कस्मिंश्चि
॥११॥ दधिष्ठाने चित्राङ्गो नाम सारमेयः। तत्र च चिरकालं दुर्भिक्षं पतितं।